

3) Въ разсматриваемое нами время въ южно-рус. церкви митры иногда употреблялись архимандритами при богослуженіи, но, кажется, не иначе какъ съ разрѣшенія митрополита (т. е., это не было неотъемлемою принадлежно-стію ихъ сана). Въ неизданномъ доселѣ сочиненіи Яна Дубовича—*Obrona cerkwi ś. Soborney Apostolskiej przeciw wszystkim haeretikom*—о значеніи и правахъ архимандритовъ говорится: „Archimandritae u Grekow (=южно-русцевъ) mitr zażywaią przy nabozenstwie: nie maią tego z urzędu swojego, ale z osobliwszego pozwolenia y przywilegium starszych; a lubo przez *mandritę*—pasterz (owec) tłumaczyli, przez *archi*—pierszy,—z iurisdictionią iednak nie są, ale zakonnych (zakonnikow) w monasterzach swoich starszemi, który względem drugich są perwsze, y lubo mnieysze ordines (czyny) dac mogą, iako czytelnictwo, swieszczonostwo, ale w swoim monasterze; inszym zas udzielać ani mnieyszych, krom pozwolenia wyrazniego swojego episkopa, nie mogą. (Рукон. Имъ. Публ. библ. Польс. Q. I. № 94, стр. 318 ¹).

LXXVIII.

Письмо мстиславскаго епископа С. Коссова къ кiev. митрополиту П. Могилѣ съ опроверженіемъ клеветъ, распространенныхъ относительно случнаго архимандрита, и совѣтомъ возстановить права случной архимандріи.

1645 г. апрѣля 22.

Przeoswiecony moy Dobrodzieiu!

Przy bytnosci moiey w Kiiowie rozne letały nowiny przed Przeoswieconą Wieleb. T., carpentes bonum nomen oycy Archimandrity Słuckiego, ale gdy mi przyszło solidius ventilare causam, obaczyłem, że rozsiewacze tych nowim (uti Bernardus inquit) diabolium in lingua: ktorym snac przyzwoita y czyste złoto rzucać w błoto. Smiem tedy obnixе to Przeoswieconey Tw. Wieleb. expostulare, aby insignia, od Antecesorow Preos. Wiel. T. Archimandritom Słuckim zdawna con-

¹ О формѣ митръ Дубовичъ говоритъ: „Grekowie y Moskwa zażywaią okragley, sam tylko Nowgoroda wielkiego Episkop inakszey od drugich y swietley mitry, na kształt Rzymskiej, zażywa (стр. 317). Архіепископы на Руси „на wierchu mitr krzyż stawiają, a u Episkopskich tego iuż nie masz“ (стр. 319).

ferowane, y teraznieysze W. P. należną a swiętobliwą benedictią Metropolitanae jurisdictionis pozwolone były. Żadniey ztąd nagany Przeosw. W. T. nie odniesie, kiedy antiquum ad praxim reducet morem, zwłaszcza że y X. Jego M. iure patronatus życzy tego za panowania swego: Archimandriectwo Słuckie quo ad omnia requisita primitivae restituere formae. To przyłożywszy mądrey trutinie, całuię swiętobliwą rękę W. Przeosw. Wielebnosci.—z Pieczarska. 22 Aprila. An. 1645.

(Из рукописнаго сборника, найденнаго нами въ архивъ Кіевонечерской Лавры; л. 18.; для надлежащаго уясненія настоящаго письма срав. его съ помѣщеннымъ выше подъ № LXXVII).

LXXIX.

Грамота Владислава IV къ бѣльскому старостѣ Козановскому, въ коей онъ, вслѣдствіе жалобы православныхъ жителей г. Бѣльска, приказываетъ возвратить имъ (до окончательнаго рѣшенія дѣла) церковь св. Николая, отнятую уніатами.

1645 г., начал. дни апрѣля.

Vladislaus et caet.—Urodzonemu z Kozanowa Kozanowskiemu, Marszałkowi Nadwornemu Koronnemu, Bilskiemu et c. et c. et c. staroscie, uprzeymie nam miłemu, łaskę naszą Krolewską.—Suplicowali nam mieszczanie Bielscy Religiey Greckiey, iż mieszczan kilka tamecznych z Protopopom unitem, contract iuris w niewiadomosci ich zawarszy y dekretami sobie approbowawszy, nieznosnie im krzywdy y uciężenia czynic nie przestaią, na ktorego to presente contractu wszystko pospolstwo usyluiąc do zguby przywiesc, banitami poczynił y decret sobie w tym roku in contrama(ndatum) otrzymawszy z przysposobieniem iakichsi na to commisarzow, domy y maiętnosci ich pieczętuią y zobiairaia, drugich więzieniem morduią y różne krzywdy y uciężenia ludziom niewinnym, nic nie dbaiąc na sublevatia y mandaty s cancellariey naszej wydane, czynią; cerkwie, im przez kommisarzow podane, gwałtem po-